

Predica de la Krefeld

Duminică, 6 martie 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Isaia 46:9-10**: *„Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremurile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, și nu este nici unul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea»”.*

Și astăzi vă spunem un călduros „Bun venit!” în Numele scump al iubitului nostru Domn. Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze împreună, fie ca și această adunare să fie o adunare de pregătire pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Îi salutăm pe toți frații din toate popoarele, limbile și națiunile, din toate țările învecinate, de peste tot. Noi prețuim foarte mult că Dumnezeu are frați în toate popoarele și în toate limbile care dau mai departe Cuvântul Domnului. Îi suntem mulțumitori Domnului din toată inima pentru toți frații.

Noi nu venim în acest loc ca să ascultăm un om sau să auzim părerea lui. Venim în acest loc ca să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care ne este descoperit. V-o spun, se întâmplă cu adevărat așa cum este scris în Luca 24, atunci când Domnul a început să le vorbească despre ceea ce este scris în Moise, Psalmi și proroci și a fost propovăduit, El le-a deschis mintea pentru înțelegerea Scripturilor. Așa este și acum, așa este astăzi. Dacă noi propovăduim Scriptura, Domnul nostru ne deschide mintea pentru înțelegerea Scripturilor.

Ce mare har să poți respecta Cuvântul lui Dumnezeu ca absolut! Așa cum a exprimat fratele Müller în scurta lui rugăciune, Cuvântul Tău își atinge scopul pentru care este trimis. Nu mesagerul, ci mesajul își atinge scopul pentru care este trimis. Dumnezeu Și-a luat mesagerul

Acasă, dar mesajul ne-a rămas și noi îl purtăm pe întregul pământ, prin har. Dacă o luăm exact, eu nu trebuie să mă mai duc nicăieri. Mesajul nostru a ajuns toate popoarele. Frații noștri din diferitele localități propovăduiesc același Cuvânt al lui Dumnezeu, împart aceeași hrană duhovnicească și ceea ce este scris în Matei 24:45-47 este o realitate divină pe care noi o trăim.

Așa cum toți știm, Dumnezeu i-a poruncit fratelui Branham să nu facă o călătorie la Zürich, ci să se întoarcă la Jeffersonville și să depoziteze hrana. Pe Dumnezeu cel viu că în 3 decembrie 1962 fratele Branham mi-a spus: „această hrană pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu pentru acest timp. Dar te rog așteaptă cu împărțirea până când vei primi și restul”. Dumnezeu a știut dinainte toate lucrurile, le-a anunțat și a spus că va veni o foamă după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. El l-a trimis pe prorocul Său ca să ne facă de cunoscut voia Lui din întregul Său Cuvânt, începând din Geneza 1 până la Apoc. 22 și ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi. De fiecare dată noi o putem repeta: noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Aceasta o fac alții. Dumnezeu ne-a dăruit respectul față de Cuvântul Său. Așa cum fratele Branham a ținut Biblia în mână, a ridicat-o și a spus: „Acesta este absolutul meu”, tot așa noi luăm Biblia în mână și știm că acest Cuvânt este absolutul nostru.

Poate ar fi bine să v-o citesc, ca să știți ce a rostit fratele Branham în rugăciunea lui la sfârșitul celei de-a șaptea peceti în 24 martie 1963 și ce rugăciune a adus el înaintea tronului de har al lui Dumnezeu. Fratele Branham a rostit-o în rugăciune în ultimele cinci minute ale celei de-a șaptea peceti. N-a spus-o doar așa, ci a adus-o în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Atenție!

„Apoi Te rog, Doamne, să mă ajuți. Devin tot mai slab, Doamne, și știi că zilele mele sunt numărate; de aceea Îți cer ajutorul. Permite-mi să rămân credincios, cinstit și sincer, Doamne, ca să fiu în stare să port mesajul atât de departe cât îmi este rânduit mie. Când va veni timpul și va trebui să plec, când voi ajunge la râu, unde valurile vor fi învolburate, o, Doamne, îngăduie ca atunci să pot înmâna sabia aceasta unuia care este sincer și poartă Adevărul” (24.03.1963). Acesta au fost ultimele cuvinte când el a vorbit despre

cea de-a șaptea pecete. Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a folosit. El a fost un proroc făgăduit.

Eu nu știu dacă este aici sora din Essen care ieri mi-a adus o carte și o scrisoare. Sora are nevoie de har înaintea lui Dumnezeu. Eu nu știu dacă ea este astăzi în mijlocul nostru. Ea scrie aici ceva de neconceput despre William Branham. Apoi ea vine cu textul: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Și scrie aici: „Acest om cu duhul lui Ilie trăiește în Israel și îl cheamă Iacov Dencamini”. Scumpă soră, pune deoparte această broșură, dă-ți gândurile proprii la o parte. Mai departe ea scrie că: „Ea așteaptă până când cel de-al doilea martor se va anunța și atunci ei se vor arăta împreună”.

Scumpi frați și surori, în acest loc este predicat și crezut doar Cuvântul lui Dumnezeu în original. Dacă Domnul nostru a spus că doi proroci vor veni la Israel, atunci El a lăsat să fie scris foarte exact ceea ce s-a întâmplat în slujba lui Ilie și în slujba lui Moise. Pe vremea lui Ilie, la rugăciunea lui Ilie n-a căzut ploaie timp de trei ani și jumătate. Când timpul celor doi proroci va sosi ei vor primi putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie. Pe timpul lui Moise s-au întâmplat toate semnele și minunile. În acel timp totul se va întâmpla așa cum a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Nimeni nu trebuie să se arate. Când va veni timpul, vor veni cei doi proroci pentru Israel, după răpire. Este atât de important s-o știi! În prorocul Zaharia cei doi măslini sunt arătați în stânga și în dreapta sfeșnicului. Nu în cadrul sfeșnicului, în timpul Bisericii, ci în afara epocii Bisericii. Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit și, prin har, El ni l-a descoperit. Învățătura că „Isus a fost iudeu” este falsă. Isus Hristos a fost Dumnezeu descoperit în trup. Pământește văzut, din linia lui Avraam, dar aceasta este după trup. El este Domnul care a umblat deja în Grădina Edenului, Cuvântul care a fost la început, care a adus totul la existență prin Cuvântul Său. Cuvântul S-a făcut trup. Apoi ei fac afirmația că „mântuirea vine de la iudei”. Mântuirea vine de la Dumnezeu; ea a venit la iudei și de la iudei a venit la neamuri; apoi se va întoarce din nou la iudei.

Eu mi-am notat aici. Gândiți-vă la Matei 10. Domnul nostru spune cu adevărat: „*Să nu mergeți pe calea neamurilor (păgânilor)*”

(Mat. 10:5). Dar în Mat. 12 ne este spus cum Domnul nostru a devenit lumina neamurilor. În fiecare punct noi putem să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și să credem așa cum zice Scriptura. Mat. 12:18-19: „*Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata*”. Nu doar lui Israel, ci și neamurilor, așa cum deja a fost anunțat în Is. 42. Apoi Mat. 12:20-21: „*Nu va frânge o trestie ruptă („țevă îndoită” – lb. germ.) și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui*”.

Noi nu ne punem nădejdea în cineva din Israel care vine la noi. Pentru că și aici, în 2 Cor. 3:13-14, este scris: „*și nu facem ca Moise, care își punea o măhramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și pironască ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător*”. Acum vine: „*Dar ei au rămas greoi la minte (întunecați în domeniul lor spiritual): căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămâne neridicată, fiindcă măhrama este dată la o parte în Hristos*”.

Pentru ei scrierile vechi testamentare sunt încă în întuneric. În Israel există 31 de grupuri mesianice și toți vor să pocăiască Israelul, toți cred în trinitate, n-au trăit încă o pocăință personală și măhrama mai este peste ochii și inima lor. Îi mulțumim Dumnezeului celui viu care a alcătuit un plan pentru Israel și pentru Biserică. Când acest plan cu Biserica Mireasă va fi dus la încheiere, atunci ea va fi răpită. Apoi cei doi proroci se vor arăta în Israel și vor propovădui Cuvântul lui Dumnezeu timp de trei ani și jumătate. În Sfânta Scriptură totul este rânduit minunat. Totuși acum vă dau câteva exemple ca să știți cât de important este nu doar să citești ceva în Noul Testament, ci de fiecare dată să aduci Vechiul și Noul Testament la același numitor comun și în felul acesta să vezi confirmarea.

Ieri seară am amintit-o din Zaharia 9. În sfânta Scriptură avem această afirmație: „*Iată că Împăratul tău vine la tine*”. Scriptura s-a împlinit, dar în acel timp El încă nu a proclamat Împărăția și până în ziua de astăzi El încă nu Și-a instituit Împărăția. El a fost, este și va rămâne Împărat, dar totul se va întâmpla la timpul potrivit, conform

planului de mântuire al Dumnezeului nostru. S-o mai spunem o dată. Citim din Zah. 9:9 unde este scris: „*Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe*”.

Aici este ceva foarte important în legătură cu ceea ce a spus fratele Branham în cele șapte peceți. Mulți sunt de părerea că tot ceea ce a propovăduit fratele Branham s-a întâmplat deja în martie 1963. Nu, nu este așa. Scumpi frați și surori, în martie 1963 s-a descoperit ceea ce i-a fost arătat lui Ioan pe insula Patmos. Dar în martie 1963 nu s-a coborât niciun nou Ierusalim pe acest pământ, nici nu a fost o tăcere de o jumătate de ceas în cer, niciun bărbat n-a luat cartea în mână și nici tronul de har n-a devenit un tron de judecată. Ci în Duhul, fratele Branham a fost introdus în tot ceea ce i-a fost arătat lui Ioan pe insula Patmos. Noi putem aduce totul în Sfânta Scriptură și, prin har, s-o și așezăm biblic.

Citim în Mat. 2:2 unde este pusă întrebarea: „*și au întrebat: «Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui»*”. Dacă apoi mergem la Luca 1:33 avem anunțul că El a venit: „*Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit*”. Deja atunci iudeii au așteptat începerea Împărăției, dar până astăzi încă n-a început. Eu v-o citesc ca să vedeți că Împărăția va începe. Dar Sfânta Scriptură a redat deja tot ceea ce se va întâmpla cândva. Dar însărcinarea noastră este s-o încadrăm corect acolo de unde aparține în împlinirea ei. Deja în Vechiul Testament avem făgăduința principală din prorocul Isaia, avem anunțul că Domnul Își va ridica Împărăția și va împărăți.

În Isaia 9:6 este dat anunțul principal al nașterii Răscumpărătorului nostru. Is. 9:6: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; îl vor numi: «Minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii»*”. Și următorul vers. 7: „*El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci...*”. Când este acest „*de acum*”? Și ce este „*în veci de veci*”? Pentru aceasta

trebuie să mergem mai departe la Apoc. 11. Doar pe scurt mă voi ocupa cu aceasta. Pentru că tema noastră este pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Dar pentru noi care trăim în acest timp în care sunt atâtea răstălmăciri despre ceea ce a spus prorocul încât câteodată ți se face rău, pentru că toate aceste afirmații nu sunt aduse înapoi în Scriptură. Dar noi ne întoarcem mereu la Cuvântul lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Fratele Branham n-a vrut nimic altceva decât să pună în lumină Cuvântul care i-a fost descoperit. Cu toate că profeția biblică este atât de împrăștiată în Biblie, lui i-a fost dăruită descoperirea. O spunem încă o dată. Cu adevărat Dumnezeu ne-a dăruit harul ca să înțelegem totul corect, să încadrăm totul la locul corespunzător și să ne lăsăm încadrați pe noi înșine.

Citim din Apoc. 11:15: *„Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți („ca Împărat” – lb. germ.) în vecii vecilor.»”*. Ce am citit noi aici? Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Aici în Apoc. cap. 8 și 9 avem cuvântul cheie: este scris că șase îngeri au sunat din trâmbiță. Apoi în Apoc. 10:7 este dat un anunț: *„în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu”*. Apoi al șaptelea înger va suna din trâmbiță și mesajul va suna așa cum l-am citit acum: *„Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său”*. Și vers. 17: *„Și au zis: «Îți mulțumim Doamne Dumnezeule atotputernice care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare și ai început să împărățești»”*. Aceasta va fi o realitate divină aici pe pământ.

Dumnezeu a așezat-o biblic astfel ca toți s-o putem citi și urmări. Știm că mai întâi va fi slujba celor doi proroci pentru Israel, apoi va veni necazul cel mare, după aceea Satan va fi legat pentru o mie de ani. Apoi va începe Împărăția Domnului și Răscumpărătorului nostru. Noi putem avea parte de totul: mai întâi de răpire, apoi vom avea parte de Nuntă. Iar după ce va avea loc ospățul de nuntă, ne vom întoarce pe pământ împreună cu Răscumpărătorul nostru ca să

împărățim cu El o mie de ani. În sfânta Scriptură totul este așezat minunat, chiar și jurământul din Apoc. 10. Deja în Vechiul Testament ne este spus clar și deslușit când se va împlini acest jurământ.

Citim Apoc. 10:6: „și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă”. El a jurat. Apoi vers. 7. „ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui...”. Dacă vrem s-o știm exact trebuie să mergem la Dan. 12 unde auzim și vedem că vor fi exact trei ani și jumătate până când va fi făcut acest jurământ. Dumnezeu nostru S-a îngrijit de totul.

Daniel 12:7: „Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic, că vor mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot”.

Totul a fost spus foarte clar. Nici măcar un nebun nu se poate rătăci. Este spus foarte, foarte clar. În Daniel 7 ne este arătat foarte clar în fața ochilor despre acești trei ani și jumătate de după jurământ. În Daniel 7:25 este scris despre Antichrist: „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui preînalt, va asupra pe sfinții Celui preînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremi și o jumătate de vreme”.

Ce vreți mai mult? Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Vechiul și Noul Testament, Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru armonia desăvârșită a planului Său de mântuire. Am mai putea spune multe privitor la această temă. Am putea aminti Apoc. 11 unde este scris că Împărăția va fi proclamată după slujba celor doi martori pentru Israel. Acest lucru l-am spus pentru toți frații care pe întregul pământ au ajuns într-o mare tulburare. Ei repetă: „Prorocul a spus, prorocul a spus, prorocul a spus...”. Prorocul a spus ceea ce pe noi ne-a obligat să ne întoarcem înapoi în Scriptură și să așezăm totul la locul de unde aparține. Chiar și faptul că cei doi proroci vor proroci în Ierusalim timp de 42 de luni, care sunt exact trei ani și jumătate. Cine citește acest lucru în Apoc. 11:2 și apoi merge la vers. 3: „Voi da celor doi martori ai mei să prooroască, îmbrăcați în saci, o mie două sute șazeci de zile”, va

vedea că și aici este vorba de trei ani și jumătate. Cu adevărat totul este așa cum a hotărât Dumnezeu.

Dar să ajungem la partea pentru noi. Scumpi frați și surori, chiar dacă am cunoaște toate tainele și am putea încadra totul corect este foarte important să avem respectul deplin față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Să avem trăirile noastre mântuitoare personale cu Dumnezeu, pentru ca nu doar teoretic, ci în realitate să trăim o astfel de viață încât să putem spune: „*nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui în mine*”.

Scumpi frați și surori, cel pe care Fiul lui Dumnezeu îl eliberează, acela este cu adevărat liber, eliberat de toate legăturile, eliberat de fumat, de beție, de minciună, eliberat de tot ceea ce aparține omului vechi. Voi vă puteți aduce aminte când doi frați care aveau o legătură homosexuală au vrut să facă botezul aici în Krefeld; noi a trebuit să le spunem: „Nu merge! Nu merge! Noi nu putem băga în apă să scufundăm un păcătos uscat și să scoatem din apă un păcătos ud. Nu merge!”. Mai întâi fiecare trebuie să trăiască o pocăință adevărată. Și în acest domeniu trebuie să fie respectată ordinea de creație și anume că: Dumnezeu a creat-o pe Eva pentru Adam și că de la început Dumnezeu a spus: „*Nu este bine ca omul (bărbatul) să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el*” (Gen. 2:18). Și nimic de pe pământ nu este atât de frumos ca o căsnicie, în care fiecare își are atribuțiile sale. Dar ce s-a întâmplat apoi în timpul Sodomei și Gomorei? Fratele Branham s-a referit la acel timp în permanență; pentru că deja atunci, în timpul vieții sale, în Statele Unite spurcăciunile erau peste măsură. Noi nu judecăm pe niciun om. Fiecare să trăiască așa cum este până când Dumnezeu îl ajută. Nimeni nu se poate ajuta pe sine însuși. Și acest lucru trebuie să-l accentuăm pentru că este scris: Oricine a recunoscut că este legat, că este pierdut, să cheme Numele Domnului ca să fie răscumpărat, eliberat, să cheme Numele Domnului ca să primească iertarea. Este scris: „*Cheamă-Mă în ziua necazului...*” (Ps. 50:15). În necazul său interior, păcătosul trebuie să fie adus înaintea lui Dumnezeu prin propovăduirea dată și să știe: „În starea mea păcătoasă, blestemul lui Dumnezeu este peste mine și am nevoie de această

răscumpărare și eliberare prin Sângele Mielului”. Atunci cu toții putem cânta: „Totul este nou, totul este nou”.

Așadar noi nu judecăm pe niciun om, dar vă rog frumos s-o credeți așa cum zice Scriptura, niciun pedofil și niciun homosexual nu va moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Pavel a trebuit s-o spună, că Dumnezeu începe cu ai Săi și introduce hotărârea divină în viața lor personală, în viața pământească și cea spirituală. Nimic denaturat! Nu, nu! Ci totul natural, rânduit de Dumnezeu de la început. Noi trebuie să amintim lucrurile pentru ca toți cei ce sunt legați în vreun fel și nu ajung la liman cu problema lor personală, să recunoască mai întâi că au nevoie de răscumpărare, de eliberare. După aceea, cu sinceritate, din necazul nostru interior Îl chemăm pe Domnul sub apăsarea conștiinței: „Doamne, sunt pierdut, sunt blestemat. Am nevoie de mântuirea Ta, am nevoie de eliberarea Ta, am nevoie de răscumpărarea Ta. Iubite Domn, Te rog ai milă de mine și dăruiește-mi har”. Apoi vine ajutorul lui Dumnezeu peste noi. Așadar haideți să facem începutul corect cu Dumnezeu, să ne mărturisim Lui păcatele, să venim la El și să-I spunem: „Doamne, Te rog iartă-mă! Spală-mă în Sângele scump al lui Isus, curăță-mă în acest râu al harului. Vreau să-mi dedic viața mea doar Ție, în ascultare”.

Scumpi frați și surori, și acest lucru l-am spus de fiecare dată: credința și ascultarea aparțin împreună; tot așa cum necredința și neascultarea sunt legate una cu cealaltă. Dumnezeu ne-a hotărât să trăim în ascultarea de credință și în conformitate cu Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și astfel să ne pregătim pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Așa cum a exprimat un frate în rugăciune Cuvântul din Evrei, „după ce am împlinit voia lui Dumnezeu”, nu cum vreau eu, ci așa cum vrei Tu – aceasta trebuie să fie așa în inima noastră. Domnul va lua în slavă o gloată sfântă, o Biserică Mireasă spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul Adevărului.

Nu ca să judecăm. Dar atâta înțelegem cu toții: ce ar putea căuta în cer un om care aici pe pământ trăiește într-o încălcare directă a Cuvântului lui Dumnezeu? Ca să trăiască acolo mai departe în felul cum a trăit pe pământ? Nu, așa nu merge! Sfânta Scriptură ne spune: „Cei care au fost pregătiți au intrat în Odaia de nuntă împreună cu El”.

Aceasta duce la înnoire, duce la nașterea din nou. Dacă este cineva în Hristos este o făptură nouă, o zidire nouă. Nu intenții noi, ci cu adevărat trăirea mântuirii Dumnezeuului celui viu, așa cum a spus-o și Pavel. El a putut spune ambele lucruri pe care le găsim în scrisoarea către romani, în Rom. 4 și apoi în Rom. 9.

Citim din Rom. 4, mai întâi vers. 3: „*Căci ce zice Scriptura? «Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire»*”. Apoi în vers. 7 și 8 el scrie: „*«Ferice», zice el, «de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!»*”. Ferice de ei!

Scumpi frați și surori, o spun încă o dată foarte sincer: parcă eu nu văd această fericire, nu văd această fericire. Dacă eu vă spun: în zilele pocăinței mele, în zilele în care Duhul lui Dumnezeu lucra în mod supranatural în viața mea, care a fost rezultatul? Eu am plâns înaintea Feței lui Dumnezeu, nasul curgea, lacrimile îmi curgeau din ochi; ochii lăcrimau, ne luptam, strigam și apoi a venit străpungerea, apoi a venit bucuria, fericirea, fericirea biruinței: Domnul m-a primit! Eu nu văd bucuria în Domnul. Bucuria în Domnul trebuie să fie puterea noastră. Nu putem umbla în felul acesta mai departe, nici eu și nici noi toți. Bucuria în ceea ce a făcut Dumnezeu, salvarea sufletului, eliberarea – Dumnezeu a făcut lucruri mari în viața noastră în acest loc, prin puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Său. Așadar așa cum o exprimă Pavel aici, folosind cuvintele lui David: „*«Ferice», zice el, «de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!»*”. Bucurați-vă astăzi! Luați-o la inimă! Mulțumiți-I lui Dumnezeu astăzi pentru iertare! Lăudați-L pentru aceasta, mulțumiți-I și spuneți-I: „Doamne, Tu m-ai iertat. N-a mai rămas nimic. Eu sunt spălat în Sângele Tău”. „*«Ferice», zice el, «de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!»*”. Acum vă rog să ascultați și să fiți atenți la vers. 8: „*Ferice de omul căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!*”. Nici nu-i mai ține în seamă păcatul deloc. De ce? Pentru că El a luat asupra Lui păcatele tale și păcatele mele, neascultarea ta și neascultarea mea și tot ceea ce trebuia să ne lovească pe noi. „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1:29). Le-a pironit pe cruce. Și așa cum cântă un poet de

cântare: „Ele sunt acolo pe cruce”. Domnul Și-a vărsat Sângele și păcatele nu mai sunt, nu le mai găsești. Ferice! Fie ca astăzi Domnul să ne dea o atmosferă plină de bucurie, să ne facă mulțumitori.

Scumpi frați și surori, spuneți-mi dacă mai există vreun popor pe suprafața pământului în mijlocul căruia Dumnezeu să fi făcut lucruri atât de mari ca în mijlocul aceloră căroră El S-a descoperit în acest timp? Vă rog primiți-o prin credință! Toți aceia care acum recunosc în ce perioadă de timp trăim și primesc mesajul și pe mesagerul fâgăduit, au primit har înaintea lui Dumnezeu. Cuvântul pe care Domnul ni l-a dăruit nu va trece pe lângă niciunul dintre noi și nu se va întoarce gol, ci cu adevărat își va atinge în noi scopul pentru care a fost trimis – așa a spus-o Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu înfăptuiește totul în gloata răscumpărată prin Sânge. Dar noi trebuie să ne punem la dispoziția Domnului și să spunem: „Doamne, permite ca în viața mea să se adeverească tot ceea ce Tu mi-ai pregătit: iertarea deplină, împăcarea deplină, har și mântuire”. În felul acesta noi împreună vom trăi pregătirea noastră.

O accentuez încă o dată: acela care a primit trecere înaintea lui Dumnezeu în acest timp, acela Dumnezeu i-a făcut de cunoscut calea Lui cu Biserica Lui, prin har, și i-a descoperit fâgăduința Sa pentru acest timp. Scumpi frați și surori, dacă ne gândim și la faptul că pe Muntele schimbării la Față au fost Moise și Ilie, și în ultimele versete din Mal. 4:4-5 citim: „*Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu...Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”. Amândoi, Moise și Ilie, sunt amintiți dintr-o suflare. Când s-au întors de pe munte, ucenicii L-au întrebat: „Doamne, Te rugăm spune-ne, *oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” (Mat. 17:10). Ucenicii n-au întrebat de Moise, ci doar de Ilie. Pentru că Ilie era hotărât pentru perioada noastră de timp. Moise și Ilie sunt pregătiți pentru timpul de după răpire. Dar Ilie este hotărât pentru perioada noastră de timp. De aceea ucenicii au întrebat atunci, pentru ca Dumnezeu să ne poată da nouă răspunsul cuvenit. Minunat! Cine o poate cuprinde? Cine o poate măsura? Apoi Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham în duhul și puterea lui Ilie.

Eu spun aceasta înaintea lui Dumnezeu cu o convingere proprie nemăsurată: niciun proroc n-a avut slujba pe care a avut-o Domnul

nostru, în felul cum s-a repetat în slujba fratelui Branham. Moise a fost un mare proroc despre care Domnul a spus că a vorbit cu el Față în față; el a văzut stâlpul de foc și de nor, L-a cunoscut pe Dumnezeu în persoană. Dar această slujbă pe care a avut-o Domnul, cum El a putut spune: „cine a fost Natanael, cine a fost Filip, cine a fost Petru, cine a fost femeia de la fântână, că El a putut spune fiecăruia în parte ceea ce se întâmpla în viața lor” – o astfel de slujbă n-a avut nici Petru, nici Pavel și niciunul dintre apostoli. Această slujbă a avut-o fratele Branham. Voi sigur mă puteți înțelege, eu am fost martor ocular, am auzit și din prima zi, din primul ceas, din prima adunare eu am știut în inima mea că William Branham este un bărbat trimis de Dumnezeu. Cu adevărat de trei ori am trăit-o în mod direct când am fost împreună cu fratele Branham, că el mi-a putut spune ceea ce Dumnezeu mi-a spus mie și Dumnezeu i-a descoperit-o lui. Știți voi cum mă simt eu? Cine suntem noi, cine sunt eu? Cine suntem noi că Dumnezeu ne-a dăruit de la început această legătură directă?

Cei mai mulți frați vin din țări îndepărtate. Eu îi conduc în biroul meu și le arăt rafturile în care sunt depozitate cele peste șase sute de predici care mi-au fost trimise mie în anii '50-'60. Cu adevărat așa am fost călăuzit de Dumnezeu și am primit har ca să pot asculta fiecare predică, să fiu prezent în lucrarea lui Dumnezeu, să cresc sub această slujbă. Dacă este vorba despre descoperirea celor șapte peceti, prin harului lui Dumnezeu, fără o mare forțare proprie, mă pot transpune în toate și pot urmări calea prorocului. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu din toată inima că toți frații din toate popoarele, din toate limbile și națiunile au primit aceeași descoperire de la Dumnezeu și distribuie același Cuvânt al lui Dumnezeu, aceeași hrană spirituală. Așa că noi nu-l facem pe fratele Branham punctul central al propovăduirii noastre, ci pe iubitul nostru Domn și Răscumpărător. El singur este Alfa și Omega, El singur este Primul și Ultimul, Domnul Dumnezeu care este, a fost și va veni. Noi nu suntem Biserica lui Branham! Noi suntem Biserica Dumnezeului celui viu.

Fratele Branham a fost un păcătos ca tine și mine. Cât de des a spus-o el: „Tatăl meu era un producător de alcool; el nu numai că a băut, ci era producător de alcool”. El povestea de familia lui, dar apoi a

lăudat harul lui Dumnezeu și a spus: „Eu sunt unul pe care harul l-a găsit”. Este cu adevărat minunat că niciun om nu se poate lăuda înaintea lui Dumnezeu. Cine vrea să se laude să se laude cu Numele Domnului. De aceea suntem foarte mulțumitori că este scris: *„Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite”* (1 Cor. 1). Noi suntem mulțumitori pentru această alegere și pentru trimiterea robului Său. Suntem pe deplin convinși și credem că el a fost împlinirea făgăduinței din Mal. 4:5: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”*, că el a adus ultimul mesaj și că acest mesaj este purtat și propovăduit până la marginile pământului. Tocmai îl aud pe fratele Schmidt spunând „Amin”.

Dacă mă gândesc, unii dintre noi sunt pe calea Domnului de 60 de ani. Cu fratele Schimdt suntem împreună pe această cale de 55 de ani. Noi am parcurs împreună o distanță lungă. Până în ziua de astăzi între noi n-a existat nicio singură neînțelegere. Exact așa a fost și cu fratele Leonhart Russ. Acum mă gândesc la acea vineri seara când eu am auzit vocea Domnului așa cum auziți voi acum vocea mea: „Robul Meu, dedică-Mi-i pe frații Leonhart Russ și Paul Schmidt ca bătrâni”. Cu adevărata așa a fost călăuzit de Dumnezeu de la început. Și noi vedem cum Domnul v-a călăuzit și pe voi, pe fiecare în parte. Scumpi frați și surori, noi nu credem pe un om. Noi Îl credem pe Dumnezeu și Cuvântul pe care El ni l-a încredințat.

Hai-deți să ajungem la încheiere. Să citim din Apoc. 19 unele versete pentru că aici suntem noi încadrați de Dumnezeu și suntem parte din aceasta. Apoc. 19:5: *„Și, din scaunul de domnie a ieșit un glas care zicea: «Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!»*”. Acum vers. 6: *„Și am auzit, ca un glas...”*. Mai întâi cerința: *„Lăudați pe Dumnezeul nostru”*. *„Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: «Aleluia! Domnul Dumnezeul nostru Cel atotputernic a început să împărățească”*. Aceasta va fi clipa când va răsună... Câteodată noi suntem mai zgomotoși aici, dar eu vă spun că atunci va fi foarte zgomotos, va fi un zgomot foarte mare, o gloată pe care nimeni n-o poate număra va aduce laudă și cinste și va striga: *„Domnul Dumnezeul nostru Cel*

atotputernic a început să împărătească”. Fie ca Domnul să-Și înceapă în tine și în mine domnia și stăpânirea Lui, El să intre în dreptul Său în tine și în mine. Fie ca și noi să putem intona această laudă. Atunci gloata va fi arătată înaintea tronului.

Apoc. 19:7-9: *„Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.» (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!» Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»*”.

Noi am cercetat-o. Dacă îmi aduc bine aminte, fratele Branham a vorbit despre Mireasa lui Hristos și despre răpire de aproximativ 170 de ori. Scumpi frați și surori, așa cum Ioan Botezătorul a putut spune: „prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui/(prietenul Mirelui se bucură când aude strigătul de veselie al Miresei)”, așa este și astăzi în acest timp. Așa cum Avraam l-a trimis pe robul său Eliezer ca să aducă mireasa pentru fiul său. Știți voi, când Rebeca a fost întrebată: *„Vrei să te duci cu omul acesta?”*, ea a răspuns imediat: *„Da, vreau», a răspuns ea”* (Gen. 24:58). Dacă o citești în felul acesta și o compari cu tine știi că tu și eu n-am avut un timp de răzgândire, ci atunci când noi am primit invitația, Cuvântul, noi am răspuns pe loc „Da”, am spus „Da” pe loc. Și toți aceia care au dat acordul lor, „Da-ul” lor Domnului sunt parte din Mireasă, cred, primesc și acceptă fiecare Cuvânt și sunt pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos. Fie ca și acest sfârșit de săptămână să rămână o binecuvântare durabilă în viața noastră, să ne bucurăm că am primit har înaintea lui Dumnezeu, să fim mulțumitori că vina păcatului nostru a fost iertată, să fim mult mai mulțumitori că am auzit ultimul mesaj pe care îl credem din inimă. Să fim mulțumitori că noi înțelegem corect fiecare Cuvânt. Totul este har și încă o dată har. Binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să vină peste noi toți, peste toți frații și surorile de pe întregul pământ.

Mă gândesc la prietenii noștri din Edmonton, Canada, care ne ascultă acum, mă gândesc la frații din Auckland, Noua Zeelandă, toți se conectează, toți de pe întregul pământ ascultă, cred și au parte de ceea

ce face Dumnezeu acum. Lui, veșnicului și credinciosului Dumnezeu, care Și-a răscumpărat Mireasa, o cheamă afară acum și o pregătește pentru ca să-L putem întâmpina într-o haină de in strălucitor, fără nicio pată și nicio zbârcitură, spălați în Sângele Mielului, sfințiți prin Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluiți cu Duhul Sfânt, Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi dăm cinste și laudă pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să ne ridicăm în picioare pentru ca împreună să-I aducem mulțumire Domnului. Înainte să-I aducem mulțumire Domnului nostru, permiteți-mi să știu dacă avem frați și surori care vor să-și dedice viețile lor Domnului și poate vor să primească botezul. Cine dorește să aștepte până luna viitoare este bine. Dumnezeu o socotește deja. Dar dacă sunteți pregătiți o puteți face acum. Sunt persoane care doresc să se lase botezate? Astăzi nu sunt. Atunci așteptăm până data viitoare. În timp ce plecăm capetele noastre permiteți-mi să mai pun următoarea întrebare: cine vrea să-și dedice din nou viața Domnului și să spună: „Doamne, voia Ta să se întâmple în viața mea. Desăvârșește Tu lucrarea Ta începută pentru ziua glorioasă a revenirii Tale”? Scumpi frați și surori, astăzi, noi ca o gloată răscumpărată prin Sânge, împreună vom mulțumi Domnului cu glas tare. Nu trebuie să fie un zgomot uriaș, dar toți pot deschide gura, să dea drumul liber inimii lor și să se închine lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Noi am fost scoși afară din toate rătăcirile și am fost sfințiți în Cuvântul adevărului. Deja totul ne-a fost descoperit prin Duhul Sfânt, prin har.

Haideți ca împreună să ne ridicăm mâinile. Să-I mulțumim Domnului împreună. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima că s-a adevărit: prin Sângele Tău suntem răscumpărați, mântuiți, spălați, curați. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru harul Tău, pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumim pentru fiecare descoperire, pentru trimiterea robului și prorocului Tău, Îți mulțumim pentru claritatea Cuvântului Tău, Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul pentru că Tu ai făcut lucruri mari în viețile noastre. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Slavă Dumnezeului nostru din veșnicie în veșnicie. Aleluia! Aleluia! Lăudați-L, lăudați-L! Aleluia! Amin.

Înainte de a vă transmite salutarile pe care să le luați cu voi vă mai rog încă o dată să mă amintiți în rugăciunile voastre pentru cea mai lungă călătorie, ca Dumnezeu să dăruiască har astfel ca toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică să devină credincioși. Toți aceia care sunt parte din Mireasa Mielului să asculte ultimul mesaj, să-l creadă și să se pregătească. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații noștri oriunde ar fi ei, oriunde se adună ei. În scurt timp numărul va fi deplin și Domnul Se va întoarce, va reveni să ne ia Acasă. O credeți cu toții? Spuneți un „Amin”. Amin.